

BHUTAN 2012

Beste lezers,

Reisverslag middels Blog.

Zoals beloofd zullen we jullie , daar waar mogelijk , een reisverslag geven van wat wij zoal doen in het verre Azië. We mogen een reis maken naar de mooiste landen van de wereld. Echter voordat we zover zijn willen wij jullie voorstellen aan “Karma”. Het blog zal steevast begonnen worden met “Beste Karma”.

Met het zweet om onze voorhoofden zijn we in Katmandu (Nepal) gearriveerd en de reis is zeer voorspoedig verlopen.

Graag wil ik nu nog even terugkomen op het begin van onze reis van afgelopen vrijdag.

Het was de afscheidsavond van onze kids en onze lieflijke dames :

Vrijdagavond : 11 mei 2012

The Night Before:

Beste Karma,

Zoals de Chinese filosoof Confucius al zei : elke grote reis begint bij de eerste stap. Nou, de eerste stap voor het grote avontuur is gezet.

Klaar voor de reis van ons leven. Allemaal worden we ouder en het gezegde luidt : hoe grijzer, hoe wijzer. Als wij morgen het avontuur aangaan, halen we alles uit onszelf om het tot een goed einde te brengen. Elke uitdaging leert ons nieuwe dingen die op hun beurt weer bijdragen aan ons eigen levensverhaal en onze eigen levenswijsheid. Wij zijn een vriendengroep die de confrontatie aangaat en zich openstelt voor het grote avontuur.

Degene die al in de voetsporen van onze voettochten door Europa heeft gewandeld is stadsdichter Herman Verweij. Hij heeft een gedicht voorgedragen welke geheel in het teken stond van het ontstaan van onze vriendengroep bij de scouting en de reis naar Bhutan.

Vervolgens hadden we Henriëtte Stroucken uitgenodigd. Zij heeft aan de toehoorders het verhaal van onze missie in Bhutan besproken . Nadat Karma (een Bhutanese die al 15 jaar in Nederland woont) de “does and the don’t-s “over Bhutan had uitgelegd, kregen we officieel de vlaggen van de Floriade overhandigd. Deze vlaggen nemen wij mee naar Bhutan alwaar ze officieel via een plechtige ceremonie gezegend zullen worden.

Na de pauze konden we genieten van de PowerPoint presentatie over wat geluk voor de vriendengroep persoonlijk inhield. John had gezorgd voor een wenslantaarn. Deze werd buiten op de parkeerplaats opgelaten, waarmee onze dromen in vervulling zouden gaan.

Bij binnenkomst stond onze volgende verrassing te wachten. De dames hadden een eigen tekst gemaakt op het liedje : “eueveral leed ut gelök verborge” en in gepaste kledij (zie foto) hebben ze uit volle borst dit liedje ten gehore gebracht. Voordat we naar bed gingen heeft

Jack ons nog de pasje van het dansje geleerd welke wij in Bhutan op moeten voeren. Hilariteit alom. Na deze dans en zeer gezellige avond zochten we op tijd onze kamer op .

Zaterdag: 12 mei

Het Vertrek :

Beste Karma,

vanmorgen als zeer vroeg uit de veren. Om zes uur stond het busje van van de Munckhof al op ons te wachten. Na een emotioneel afscheid van de dames begon het avontuur voor ons echt. We waren ruimschoots op tijd (8.00 uur) op de luchthaven Schiphol en ook het inchecken was een fluitje van een cent. We konden het daarom lekker rustig aandoen. Voordat we naar de incheckbalie gingen hebben we nog genoten van de Guinness-cake welke Rutger speciaal voor deze reis gebakken had. Normaliter maakt hij voor elke reis een notenbrood. Om klokslag 10.45 uur zijn we vertrokken voor een 12 uur durende reis (met de nodige tussenstops) via Schiphol-Frankfurt-Doha-naar Katmandu in Nepal.

Zondag : 13 mei

Aankomst Nepal :

Beste Karma,

We zijn gearriveerd in Nepal. Het is hier lekker warm en goed uit te houden op de kamer. De reis vanmorgen vanuit Doha (Qatar) naar Katmandu is ook weer zeer goed verlopen. De vlucht en het eten waren goed. Met name het laatste stuk voor de landing was erg mooi. Want zeg nu zelf : Denk je aan Nepal, dan denk je aan de imposante bergen van de Himalaya en de

verschrikkelijke sneeuwman, Yeti. En ja hoor, ook wij konden van uit ons raampje genieten en hadden een prachtig uitzicht op de Himalaya (zie foto).

Bij aankomst hebben we nog eerst wat formulieren voor het visum ingevuld waarna we onze koffers van de bagageband konden halen en voor ons al het busje van het Hotel Himalaya klaar stond. We wisten niet wat we allemaal onderweg naar het hotel zagen.

Een hele cultuurshock ging door ons heen. Onvoorstelbaar: wat een mensenmassa, koeien midden op de weg, kippen hangend aan de fiets, stroomkabels her en der met tientallen aan elkaar geknoopt.....Een grote warboel van zowel verkeer als gebouwen.

Al met al zitten we nu in een bijzonder mooi hotel en gaan dadelijk op een kleine excursie het stadsdeel Patan City in Kathmandu.

Maandag : 14 mei

Patan Durban Square

Beste Karma,

Ondanks onze vermoeienissen van onze reis stonden we om 14.00 uur gereed voor ons eerste uitstapje in Katmandu, zoals reeds gezegd : een hectische stad met enorm veel indrukken.

Vooral het verkeer is een grote chaos zonder waarneembare verkeersregels.

Op het programma stond het bezoek aan het Patan Durban Square, met zijn overvloed aan paleizen, historische gebouwen en boeddhistische architectuur.

Tijdens ons bezoek aan dit prachtige complex werden we gestalkt door een horde aardige en mooie Nepalese dames. Zelden hebben we meegemaakt dat we zo populair waren bij de vrouwen. Helaas voor ons had dit slechts een economische reden. Ze wilden ons allerlei spullen aansmeren en dat is ze gelukt ook nog. Met pijn en moeite konden we tot slot met onze gids ontkomen en vertrokken we richting het gedeelte van Katmandu vooral bekend en druk bezocht voor back-packers. Hier konden we nog een aantal souvenirs scoren en enkele Mount Everest (bier) wegwerken. Vervolgens in drie taxi's a la Peking Express weer richting hotel.

Even bijkomen en daarna lekker eten bij Bricks. Onderweg naar dit restaurant werden we vergezeld door de loslopende apen. In Bricks werd niet alleen genoten van het eten maar ook van traditionele dansen, met een actieve bijdrage van Mike en Rob. Na deze dansen hebben we nog een duikbootje (bier met wodka) genomen en meerdere malen “ein Prosit ” gezongen. Afsluitend werd nog gesproken over hoe geluk en verdriet dicht bij elkaar liggen. Middels de vele sms-jes vanuit Nederland werden we op de hoogte gehouden van de belangrijke wedstrijd in de Koel. VVV had bijna verloren van Cambuur, maar scoorde in de laatste minuut de winnende goal. Waren Rob en Ruud ook weer gelukkig.

Onze eerste dag van onze expeditie zit er weer op. De mannen zijn allemaal moe en verlangen naar hun bedje.

Dinsdag : 15 mei

Duizend tempels en een crematie.

Beste Karma,

Al vroeg op, en nagenietend van het katertje van gisteravond, hebben we ontbeten en zijn we met onze gids Diwalka in het busje gestapt richting Durbar Square. Gewandeld tussen duizend tempels en tempeltjes. Heel bijzonder was de tempel van de Living Goddess, waar fotograferen verboden was, maar we hebben haar zelf mogen aanschouwen achter een raam op de bovenetage. Vol devotie hebben wij haar begroet met een “ namasté ”.

Terug in de bus door naar de Thura van Hanuman, de apengod. Deze tempel maakte zijn bijnaam van apentempel meer dan waar.

Als de offerandes in de schrijnen geplaatst waren, deden de apen alle moeite om de rijst en koekjes er weer uit te vissen.

We hebben geluncht op momo's en zijn doorgelopen naar de Stupa van Baudhanath, een zeer indrukwekkend bouwwerk, wat met recht op de Unesco wereld erfgoedlijst staat. De Stupa zelf is, van bovenaf gezien, weer een inspiratiebron voor Thangka, een schildertechniek van verf op katoen. In een atelier is ons deze techniek uit de doeken gedaan en hebben wij de prachtigste mandala's kunnen bewonderen.

Van Baudhanath naar de Hindu tempel van Pashupatinath, waar we eerder hadden kunnen zijn, als Dick zijn camera niet in dat atelier had laten liggen, dacht hij... De tempel zelf mochten we niet betreden als niet Hindu, maar de crematies aan de achterzijde zijn een doorlopende gebeurtenis, die ook 's nachts gewoon doorgaat.

Woensdag : 16 mei

Bhutan.

Beste Karma,

Vanmorgen wederom genoten van een heerlijk ontbijt. Om 9.00 uur wederom met ons Yeti-taxi-traveller busje naar de Kahtmandu luchthaven gereden. Op de hoofdweg was het gigantisch druk, echter onze chauffeur wist ons hier probleemloos doorheen te loodsen. Na de nodige check's en pascontrole (ja hoor, dit keer moesten we weer attributen achterlaten) zaten we met welgeteld 30 personen te wachten op het sein voor "boarding".

Met enige vertraging konden we ons naar het propeller aangedreven toestel begeven. We hadden allemaal een plaats aan het raampje. Echter door de bewolking konden we de Mount Everest helaas niet zien. Door de thermiek was het laatste kwartiertje in het vliegtuig een ware beleving. Vooral John werd hierdoor behoorlijk op de proef gesteld.(is helaas wat ziekjes). Met enig zweet op ons voorhoofd arriveerden wij op onze bestemming. Normaal gesproken géén probleem echter wie naar Bhutan vliegt, ontkomt er niet aan en heeft géén keus. De nauwe bergsleuf is de enige aanvliegeroute op het Himalaya-koninkrijk. Het Drukair toestel propte zich, na het onvergetelijk uitzicht, tussen de bergwanden door en vloog rakelings over de bergtoppen. De adembenemende duikvlucht eindigde net voorbij de huizen van Paro, de stad met het enige vliegveld in Bhutan.

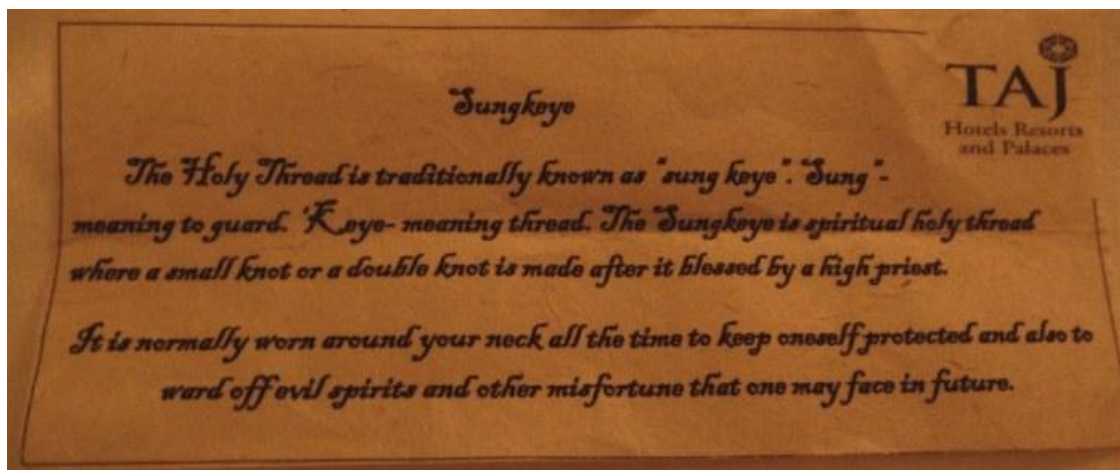

Bhutan: het laatste Shangri-la op aarde. Daar waar de Boeddhistische klok langzamer tikt dan onze gejaagde Hollandse wijzers. Alvorens wij het busje instapten werden we officieel welkom geheten middels het aanreiken van een Khadar. Hoogste tijd om snel naar ons overnachting adres in Thimphu te gaan. Een tocht van zo'n vijftig kilometer over de verharde en vernieuwde snelweg tussen Paro en de hoofdstad. In praktijk niet meer dan een tweebaansweg langs de diep uitgesleten rivieren en witgepleisterde kloosters leidt. Onderweg hebben we het Tachong-klooster bezocht. Deze tempel dateert uit 1433 en voordat we deze inkwamen moesten we eerst een stalen brug over. Jawel hoor : het eerste avontuur. Deze brug is met 400 jaar oude staalkabels aan elkaar vastgeketend. Een ware belevenis en we besloten hier een groepsfoto te maken.

Na een rondleiding door het oude klooster vervolgden we onze weg naar Thimphu. We hebben zojuist ingecheckt en wij kunnen met trots mededelen dat we in de hemel terecht zijn gekomen. Wat een super,super mooi hotel met zeer vriendelijke mensen in een waanzinnig mooie omgeving. Dit is voor ons allen het ware geluk.

Wij zijn verwelkomd met bloesemthee en een gezamenlijk gebed, voorgegaan door onze Boeddhistische priester.

Na het o zo nodige opfrissen werden wij allen verzocht naar een aparte ruimte te komen, waar wij in traditionele Bhutaanse Gho's gekleed werden. Aldus weer toonbaar voor de buitenwereld hebben wij bij een kampvuur enkele Bhutaanse dansen bewonderd en zijn toen aan tafel gegaan.

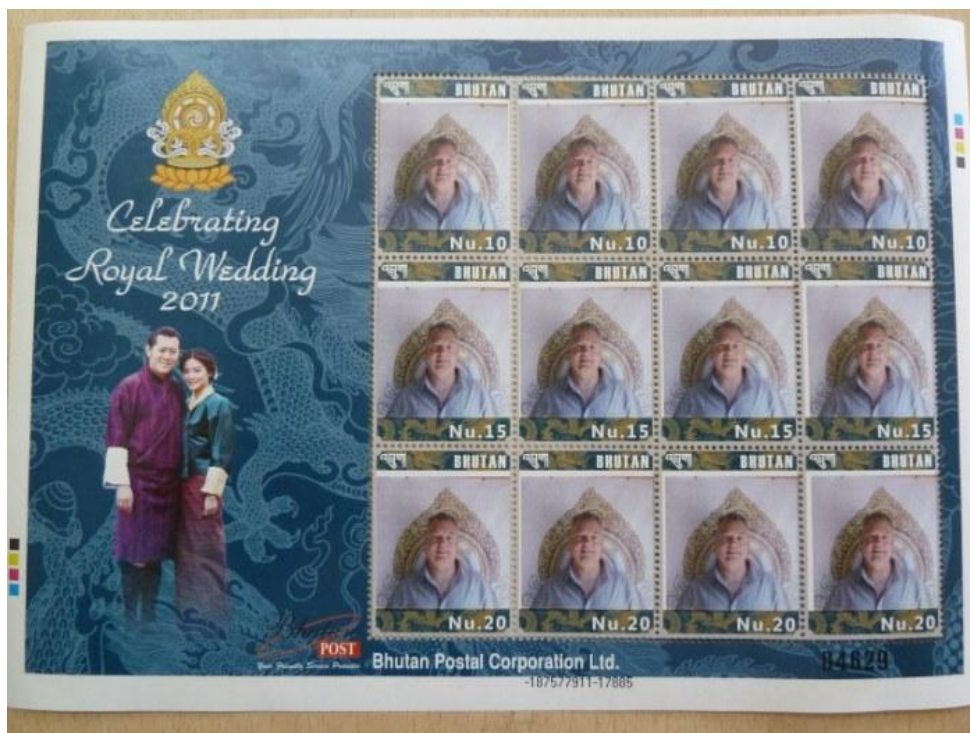
Donderdag : 17 mei

HM de Koningin Jetsun Pema Wangchuck van Bhutan

Beste Karma,

Vanmorgen om 08.00 uur was een iedereen present om aan het zeer uitgebreide maar ook zeer zeker luxueus ontbijt deel te nemen. En dan heb ik het nog niet gehad over de over vlijtige bediening. Het zonnetje scheen weer volop. Vandaag stond ons een zeer lange dag te wachten met vele bezienswaardigheden in Thimphu. Met op het eind van de dag nog een onverwachte ontmoeting. Met wie.....dat laat ik nog even in het midden. Gelukkig voelde John zich vandaag al weer een stuk beter.

Tegen 09.00 uur vertrokken we met onze gids met het busje naar de General Post office in Thimphu. Het is een zeer ouderwets postkantoor met drie loketten. De bedienden waren allemaal uitgedost in de traditionele kledij. Leuk om te zien. Aansluitend konden we hier allemaal een eigen Bhutanese postzegelset, voorzien van ons gezicht, laten maken. Uiteraard lieten we dit niet aan ons voorbij gaan. Ook hebben we direct gebruik gemaakt van het aanschaffen van diverse zeldzame postzegels van Bhutan. Hier zitten werkelijk enkele prachtige exemplaren bij.

Hierna zijn we naar het textiel museum gegaan. Dit bezoek begon met een introductiefilmpje. Onder begeleiding van de gids hebben we het museum verder bekeken. Was leuk en interessant. Aansluitend zijn we naar het Instituut en ziekenhuis voor Traditionele geneeswijzen geweest. Hier waren diverse grondstoffen te zien waarvan medicijnen werden gemaakt. Alles was op plantextracten gemaakt.

Tegen 12.00 uur zijn we met het busje verder gereden naar “Institute for Zorig Chusum”. Hier waren diverse studenten aan het werk. In dit instituut worden de 13 traditionele arts en crafts aangeleerd. Wat ons erg aangreep, maar ook mooi om te zien, was dat een gehandicapte student met zijn voeten het houtsnijwerk verrichtte. Ongelooflijk, hij had hier ook nog erg plezier in. Zeker weten dat deze student binnen enkele jaren zijn diploma zal halen. In de shop konden we nog enkele souvenirs kopen welke de studenten gemaakt hadden.

Uiteraard zijn we gaan lunchen bij restaurant Klein in het centrum van Thimphu. Dit restaurant heeft bij ons bekendheid gekregen door de reis die Erica Terpstra gemaakt had. Deze documentaire is enkele maanden geleden op tv geweest. De moeder van de eigenaresse is getrouwd met een Nederlander (vandaar de naam : Klein) en sprak ons even in het Nederlands toe.(leuk om weer wat Nederlands te horen).

Na de lunch hebben we een bezoek gebracht aan het “National Folk Heritage Museum”. Hier kreeg je het typisch Bhutanese leven van vroeger te zien. Een soort open lucht museum. Aansluitend zijn we te voet naar het National Library & Archives of Bhutan gelopen.

Het was een drie etage hoog gebouw. Erg oud met veel houtwerk. Alles was erg netjes opgeborgen maar ook zeker goed tentoongesteld.

Tegen 16.00 uur hebben we deze drukke dag voortgezet naar een park waar de weinige overgebleven Takin verbleven. Takin is een Bhutan's nationaal dier, die lijkt op een rund met een geitenkop. Gezien de tijdnoed zijn we direct doorgereden met de bus naar een Boeddha beeld. Dit Boeddha beeld is zestig meter hoog en is nog in aanbouw. Het hele project wordt financieel ondersteund door Europa. Erg indrukwekkend.

Na een bakje koffie en een lekker Zwitsers gebakje zijn we doorgereden naar het paleis van de koning. Hier zou om 17.00 uur de nationale vlag gestreken worden tijdens een ceremonie. Helaas kwamen we pas tegen 17.15 uur aan met als gevolg dat de ceremonie net was afgelopen. We zijn toen nog naar Tashichhodzong gegaan. Hier bevindt zich de "Majesty's Throne Room" en is het in de zomer verblijfplaats van de Monastic Body. Tegen 18.15 uur zijn we met de bus terug gereden naar ons hotel.

Om 19.00 uur stonden we voor het hotel te wachten op ons taxi busje om naar een restaurant te gaan waar we traditioneel Bhutaans zouden dineren. In het begin van dit verslag vertelden we dat we een onverwachte ontmoeting zouden krijgen. Toen wij naar buiten liepen was het een drukte bij de hotelingang. Veel al hoge heren, politiemensen en diverse heren in uniformen. De weg was afgesloten. Wij met z'n negen vormden een erehaag voor, jawel hoor, Hare Majesteit de Koningin Jetsun Pema Wangchuck van Bhutan. Ook de minister president was aanwezig. Al met al zeer, zeer hoog bezoek. Erg leuk en spannend om dit moment mee te mogen maken. Helaas mochten we om veiligheidsredenen geen foto's maken. Jammer..... Uiteraard voor ons, als negen Venlo- Zuidse jongens, had deze ontmoeting genoeg gesprekstof tijdens het avonddiner. Hierna hebben we de avond nog gezellig afgesloten en zijn we op tijd naar bed gegaan. Morgen wacht ons een nieuwe uitdaging en gaan we verder het binnenland van Bhutan in.....

Vrijdag : 18 mei

Punakha

Beste Karma,

Wij beginnen de reis vandaag met een schitterend uitzicht op een kronkelende Wang Chu rivier. Wat gedurende de hele reis en ook nu dus opvalt is dat er volop gebouwd wordt aan een nieuw Bhutan. Wegen worden geasfalteerd en huizen in authentieke stijl gebouwd. Dus zal helaas in de toekomst het autopark zich gaan uitbreiden met de kans dat de rust gaat verdwijnen. Maar met de goede voornemens van de regering zal het misschien minder snel gaan omdat ze bijvoorbeeld de aanschaf van nieuwe auto's verhoogd hebben met een accijns van maar liefst 140 procent. Dus er is nog hoop.....

We gaan dus nu voor een rit van 70 kilometer via de Dochula pas met een hoogte van maar liefs 3.140 meter hoogte naar Punakha. Een behoorlijke hoogte maar waar is de sneeuw? Met Zwitserland in ons achterhoofd vinden wij dit vreemd, maar toch is hier de temperatuur aangenaam, de bossen groen, en de geur overweldigend verfrissend. Met een temperatuur wisselend van 20° tot 28° : That's life ; that's vakantieweer toch ?

Dus op naar Punakha. Onderweg met veel bochten en langs diepe afgronden , wachtend op tegemoetkomend verkeer, niemand rijdt hard..., dus veiligheid voorop, stoppen we bij de eerste tempelbezoek : De Chimi Lhakhang. We stoppen in de vallei met het dorpje Sopsokha, alwaar we te voet , via de rijstvelden, naar de tempel toe lopen. Was het iets minder droog geweest, dan waande je je in het hof van Eden. Schitterende bloemenpracht, bloeiende cactussen, vlagen van benevelende bloesem doorkruisen onze neusvleugels. (wauw, welke schrijver kan dit evenaren.....)

Op de terugweg naar onze bus mogen we in het dorpje nog even gebruik maken van een kleine lunch. De Fallus is hier het handelsmerk: overal komen we “hem “ tegen. Betekenis is duidelijk anders dan wij denken. hier betekent het economische voorspoed en vruchtbaarheid. Nu weer snel de bus in op weg naar onze volgende bestemming : de ”Punakha Dzong”. Vergeleken bij de eerste tempel is deze tempel een gigantisch bouwwerk daterende uit 1637. We boffen weer, de omringende bomen rondom de Dzong stonden volop in bloei met diepe paarse bloesem. Al met al weer een prachtig plaatje.

Helaas mogen we binnen niet fotograferen. Dus iedereen moet het doen met hetgeen wat we wel mogen vastleggen. Houtsnijwerk tot in de fijnste details afgewerkt en beschilderd. Als afsluiting van het bezoek aan deze Dzong , de grootste van Bhutan en de locatie waar de kroning en het huwelijksfeest van het huidige koningspaar heeft plaats gevonden, hebben we een groepsfoto gemaakt met als blikvanger onze t-shirts van "vrienden van het Zomerparkfeest". Deze T-shirts hebben een pakkende tekst die voor ons op deze reis zeer van toepassing is nl. : “ **Vrindte helpe dich de waereld te òntdekke**”. Deze foto wordt aangeboden aan de organisatie van het Zomerparkfeest.

Helaas zit deze schitterende dag er ook al weer op. Nu nog even genieten van een heerlijke Bhutaanse maaltijd in ons hotel. Op tijd naar bed want morgen staat ons een nieuw avontuur te wachten : raften. We slapen morgen in een tent en we weten niet of we nog de komende dagen kunnen bloggen.

Zaterdag : 19 mei

Raften op de Pho Chu

Beste Karma,

Wederom vroeg uit de veren vandaag. Er was even wat ruimte nodig om te klagen over het ontbreken van (warm) water of de ontmoeting met een kakkerlak. Tja wat wil je als je twee dagen in luxe hebt gebaad. Dit was weer back to basic. Na het eenvoudige maar smaakvol ontbijt vertrokken we naar het outdoor camp, onze volgende overnachtingplaats.

De verwachtingen waren niet hooggespannen, maar hier aangekomen werden we aangenaam verrast (hoeveel geluk kan een mens hebben). Een erg mooie plek met, direct gelegen aan de rivier De Mo Chu. Onze harten als oud-scouts begonnen spontaan harder te kloppen.

Snel werden de tenten ingericht, overigens van uitstekende kwaliteit, en begonnen we aan een nieuw avontuur: raften op de Pho Chu. Volgens onze begeleider en captain of the booth geen tocht voor watjes. Als echte kerels stonden we te popelen, dus snel de bus in en op weg naar het vertrekpunt. Via een enerverend ritje met talloze haarspeldbochten en een prachtig vergezicht bereikten we tenslotte het point of no return. Goddank hebben we een chauffeur van wereldklasse. Na enige uitleg over het gebruik van de peddel en andere belangrijke zaken betreffende de veiligheid kon de tocht beginnen. Op het midden van de rivier moesten we nog even oefenen. Toen begon het echte werk. Diverse woeste stroomversnellingen hebben we overwonnen, helaas niet zonder een nat pak. Vooral Rob en Loek, onze voormannen, hebben het zwaar te verduren gehad.

Eenmaal in rustiger vaarwater gekomen konden we bijkomen van onze inspanningen en genieten van het uitzicht en de rust om ons heen. We werden daarbij gevolgd door talloze nieuwsgierige koeienogen. Het was hard werken voor de jongens maar dankzij het uitstekende teamwork en de goede leiding van onze captain Rinche, arriveerden we levend en wel op onze eindplek.

Hier namen enkele waaghalzen nog een duik namen in de rivier. Gezien de temperatuur van het (smelt)water was dit van korte duur. Nadat alle spullen waren ingeladen en iedereen was opgedroogd was het alweer tijd voor de lunch. Dus snel terug naar het camp . De catering stond al klaar en het was weer een culinair hoogstandje. Moe en voldaan werd de middag verder genoten met momentje voor onszelf. De een genoot aan het water van een Foster (biertje), de ander dook in een boek. Op het eind van de middag kwam er weer enig leven het gezelschap en werd zowaar een partijtje voetbal gespeeld tussen twee gemengde Nederlands-Bhutaans teams. Helaas viel al snel de duisternis in en moest de match om veiligheidsredenen worden gestaakt. Voor Loek een minuut te laat want hij had zijn enkel al verstuikt. Gelukkig viel de schade mee.

Het hoogtepunt van deze avond werd het kampvuur waarin de jongens herinneringen konden ophalen uit de oude doos. Uit volle borst werden liederen gezongen uit het scoutingverleden en de vastelaovend. Om de kelen te smeren werd er af en toe een biertje genuttigd uit onze eigengemaakte koelbox aan de rivieroever. Zelfs het Wilhelmus ontbrak deze avond niet. Onze gids trakteerde ons tot slot nog op een origineel Bhuthaans lied. Langzamerhand werd het tijd om onze tenten te gaan opzoeken en kwam weer een eind aan een sportief en cultureel dagje Bhutan.

Zondag : 20 mei

Phobjika Vallei

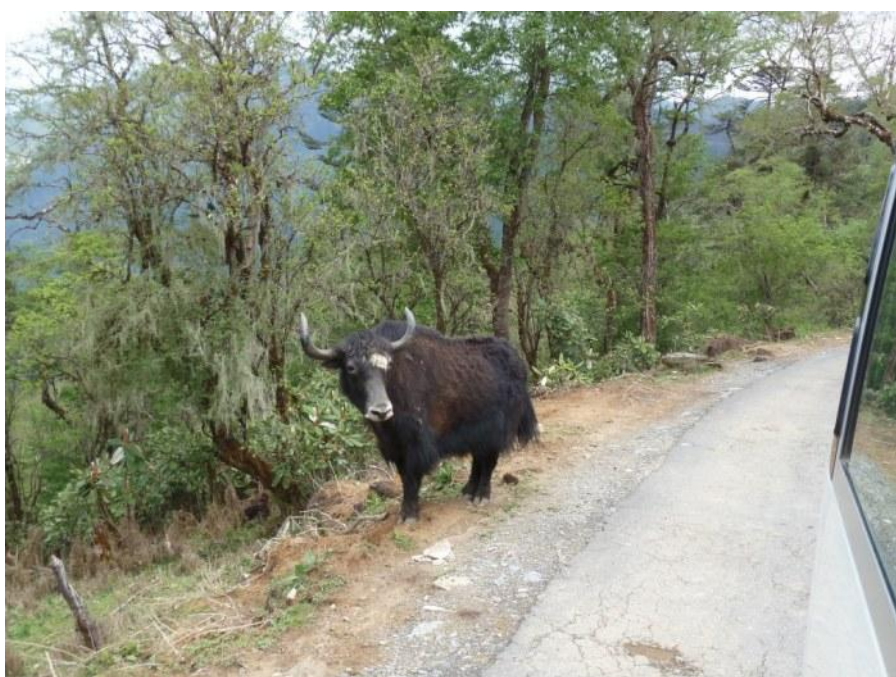
Beste Karma,

Vandaag is het alweer een week geleden dat wij uit Venlo vertrokken. Vannacht hebben we in tentjes geslapen. Het was 's nachts een zeer aangename temperatuur en iedereen heeft goed geslapen. De dag begon met een stralend blauwe hemel en dus beloofde het weer een perfecte dag te gaan worden. Rond 7.00 uur waren de meesten al opgestaan en gingen zich wassen. Daarbij had je de keuze uit wassen in de rivier, bij een gammel kraantje of een bakje water. De kok had weer goed zijn best gedaan voor het ontbijt: rijst met groente, toast, gebakken aardappelen en natuurlijk weer koffie, thee en sap. Het is knap hoe hij in deze omstandigheden dit voor elkaar krijgt.

Na het ontbijt vertrokken we richting Gangtey (de vallei van de zwartnek kraanvogels). In het eerste dorp bezochten we de plaatselijke markt. Mooi om te zien wat er allemaal aangeboden werd, voornamelijk allerlei soorten groente en fruit. Het was enorm druk. Wij waren (zo te zien) de enige toeristen op de markt. In het buitenland zie je vaak dat je door de plaatselijke bevolking wordt aangestaard. Hier was iedereen echter met zijn eigen ding bezig, toonde in het geheel geen interesse in het bezoek. Daardoor kreeg je het gevoel volledig op je plaats te zijn.

De rit naar Gangtey zou ongeveer 3 uur gaan duren. De maximum snelheid in Bhutan is 45km per uur. In werkelijkheid ligt de gemiddelde snelheid een heel stuk lager. Je snelheid wordt beperkt door het slechte (soms geen) wegdek, tegenliggers, mens en dier. Onderweg ontmoetten we de eerste Yak. Van dit exemplaar werden meteen ongeveer zo'n honderd foto's genomen. Maar zoals dat vaak gaat, na de volgende bocht stond een heel dal vol met Yaks.

Halverwege werd geluncht in een gezellig restaurantje. Er verscheen wat bewolking en er vielen enkele druppels.

Dit werd weer afgewisseld met zonnig weer. Na ontelbare bochten bereikten we Gangteng klooster. Vanuit het klooster kijk je uit over de hele vallei. Het klooster dateert uit 1613 en is tevens een opleidingsinstituut voor monniken.

Na de bezichtiging startte een korte wandeling van 4km over een nature trail. Tijdens de wandeling hadden we een mooi uitzicht over de vallei, waardoor we alweer in de gelegenheid werden gesteld om de geheugenkaartjes van onze camera's te vullen.

De wandeling eindigde in het klooster Khewang Lhakhang. Tijdens onze aankomst waren de monniken juist bezig met een gebed. Het was een beetje vreemd midden in de tempel te staan tussen de murmelende monniken. Op een ereplaats zat een jongetje waarin men de reïncarnatie zag van een van de vroegere heiligen van het boeddhisme.

Een paar honderd meter van het klooster stond onze bus klaar, die ons naar het Crane Observation & Education Centre bracht. Omdat de kraanvogels al gevlogen waren (in maart/april vliegen ze terug naar Tibet), was er voor ons niet zo veel te zien. We keken even naar een videofilm over deze dieren en besloten toen naar ons hotel te vertrekken.

Bij aankomst in het hotel werden we weer hartelijk ontvangen. Na een kop thee of koffie verdween iedereen naar zijn kamer om zich op te frissen en de bagage voor te bereiden voor de komende 3daagse trekking.

Maandag : 21 mei

Gangtey Trek Punakha - Gogogna

Beste Karma,

vanmorgen om 6.00u werden we gewekt door een lachende Nima aan de horizon. Dat was het einde van een heerlijke nachtrust in ons rustieke Dewachen Hotel in Gangtey.

Opstaan, een vlugge warme douche, inpakken en vervolgens na het ontbijt met de bus naar de startplaats van onze trektocht van Gangtey naar Gogona via de Tshelela Nature Route, wat naar zeggen van onze gids een afstand van 16 km zou moeten zijn.

Voor onze VIP's (de minister van financiën :Ruud en de minister van Cultuur :Sjaak) was er een 4WD Taxi geregeld en voor onze bagage werden zeven paarden ingezet.

De rest moest lopen. Na tientallen foto's te hebben geknipt gingen de stoere binkies weer op pad. De eerste kilometers was het stijgen geblazen naar de top. Maar de natuur was overweldigend. We konden genieten van duizelingwekkende mooie vergezichten.

Voorals je van onze gids een lekkere doma voor achter de kiezen had gekregen. De mooie rododendrons en cipressen werden dan automatisch aangevuld door een lila zonnetje. De doma is een oud genotmiddel welk bestaat uit een blad, een stukje noot en een beetje rode pasta. Als je er op kauwt krijg je een rode mond en een zeer bittere smaak te verwerken. De mensen gingen dit eten om te voorkomen dat ze teveel vlees en bloed aten. Het blad stelde de huid en vlees voor, de pasta het bloed en de noot het bot? Het geheel geeft vrijen rustgevend gevoel.

Toen we even lagen te rusten op een lekker stukje weide tussen de rondrazende jaks kwamen onze dragers met hun paarden in een veel sneller tempo ons voorbij gelopen. Ja ja, we beginnen de jaren te voelen. Maar de geest blijft jong en na enkele minuten rust waggelden we langzaam verder naar de top waar de gebedsvlaggen vrolijk wapperden en hun gebeden werden weggedragen door de wind. We zetten onze weg voort via de hoofdweg, een breed zandpad richting Gogona. De uitzichten bleven adembenemend en er werden daarom regelmatig pogingen gedaan om de mooiste foto van de dag te maken. Een voorbijkomende vrachtauto van het Indiase merk Tata werd met zijn enorme stofwolk achterlatend meerdere keren in beeld gebracht.

Rond het middaguur stopten we bij een stapel vers gezaagde balken voor onze lunch. Nima en Goschi kwamen met hun lunchbuffet op de proppen. Meerdere pannetjes werden uitgestald en we moesten in de rij gaan staan alsof we in een hotel gingen aansluiten voor een uitgebreid buffet. Een middagdutje in het overheerlijke middagzonnetje gaf ons weer de kracht om onze tocht voort te zetten over het stoffige en kronkelende pad. Iets na twee uur s'middags zagen we in een vallei ons tentenkamp staan waar de VIP's al bij het kampvuur zaten.

Gelijk een kopje thee bij het vallen van enkele regendruppels. Voor het diner van rijst en Bhutaanse pizza ging een viertal van ons een potje rikken terwijl anderen zich bezig hielden met het spelen van cowboy met de paarden en koeien op ons terrein. De avond werd gevuld met lekker kletsen en zingen rond het kampvuur terwijl twee van de paardenhoeders genoten van een flesje bier dat ze van ons kregen. Kortom Karma het was weer een wonderschone dag.

Dinsdag : 22 mei

Gangtey Trek Punakha - Gogogna

Beste Karma,

Vandaag heb ik de eer het dagverslag te schrijven. Ik heb namelijk de Reproductive Organ Challenge gewonnen, vernoemd naar een nog al vrije opmerking van onze gids Arya over het lid van een van de leden, en onderstreept door een prachtige, in Gogona gefabriceerde houten Phallus. Ofwel, zoals ze in het Venloosch zeggen: Dich bis de löl vandaag.

We hebben heerlijk ontbeten met haveroute pap met honing, maar het aantal afnemers bleef beperkt. Iedereen heeft zijn ontbijt verwerkt, de rugzak opgehesen en afscheid genomen van Ruud en Jack, die vandaag niet meewandelen. Een eerste stijging van een meter of 50 is goed te doen en we slingeren over een klein pad, dat aan de beboste heuvelrug gehangen is. De helling is vol gegroeid met bomen, stronken en ligt bezaaid met stukken stam, zowel gebroken, gezaagd danwel omgestormd.

We klimmen net over een gigantische stam, dwars over het pad, als Rob bemerkt, dat hij zijn reserve accu van zijn camera verloren is. En de andere is net leeg. Met Arya loopt hij het pad terug naar ons kampterrein, het pad afspeurend. Helaas. Gelukkig heeft Ruud eenzelfde type camera als Rob en hij staat graag een accu af.

We kunnen weer verder, en het pad verandert in een droge beekbedding. We mogen de Buddha danken, dat het nog geen moessontijd is. Onmiddellijk beginnen zich donkere wolken samen te pakken en de regen dreigt. De gekke heilige lijkt weer bezig en die moet je niet verzoeken.

In een groet stofwolk passeert de Jeep, met Ruud en Jack erin, ons. Het kampterrein is helemaal geruimd. Als het stof weer opgetrokken is en Arya zijn masko weer af kan zetten zien we boven en onder ons op de helling alleen maar verbrande boomstammen en verse ondergroei. Hier moet vorig jaar een forse bosbrand gewoed hebben.

De laatste meters klimmen en we staan op Shobjula Pass op weer 3400 m hoogte. Zowel Arya als onze beide dragers, Nima en Gochee, steken een vers geplukt groen takje in de Stupa op de pas. Voorbij de pas slingert het pad weer naar beneden, links en rechts verkleurd door achtergelaten stookplekken en kampvuurtjes. Het lijkt, of niemand hier geleerd heeft zijn kampvuur op te ruimen; of ze nemen de moeite gewoon niet. Het pad verandert weer terug in een droge beekbedding, waar we springend van steen naar steen afdalen. De bomen zijn nu prachtig groen versierd met Fangorn, herstel: boombaard, mos en korstmos.

Alleen waar ons pad samenvalt met de loop van een hoogspanningsleiding, is de grond bezaaid met afgezaagde boomstammen, die lukraak op de helling zijn blijven liggen. De zorg voor het bos en milieu is hier even niet herkenbaar. Het lijkt wel of er gezegd is: die hoogspanningsleiding naar Gonaga moet er nú komen.

Van de andere kant brengt zo'n hoogspanningsleiding en data kabel wel een stuk vooruitgang. We merken het zelf. Ongeacht in welk dal we lopen, hebben we meer als 90% van de tijd gewoon mobiele telefoonverbinding.

We hopen, dat al dit hout op de grond in ieder geval een voedingsbodem oplevert en nieuw klein leven voortbrengt.

Met belgerinkel, hoefgeklop en vrolijk gehinnik passeert de hele groep paarden, die de tenten en alle materieel op hun rug geladen hebben, ons. Niet voor lang overigens. Een stukje verder hebben de paarden een weilje met vers gras ontdekt en besloten een lunchpauze te houden. De leider van de troep, die wij de Samurai gedoopt hebben, omdat hij constant met een groot mes in zijn Gho rondloopt, vindt het ook wel tijd voor een rustpunt.

Lager op de helling zijn 2 werklui bezig, al die dode stammen te verwerken tot timmerhout. Het ligt er tenslotte toch. Ze slepen de gezaagde balken zelf de helling af, met mentale kracht en een hoop ellebogenvet.

Midden tussen de gezaagde boomstoppen hebben we lunch: rijst met paddenstoelen, groene asperges en erwtes met tofu. Voortreffelijk afgesloten met mandarijntjes en thee.

Over een rotsig pad bereiken we de rand van de beboste helling en het begin van boerenbouw: een zaagmolen en een aantal lemen boerderijen, waarvan er diverse vervallen en niet meer bewoond zijn. Maar een akkertje met aardappelen is weer vertrouwd.

Een dorpse schone neemt ons mee naar het dorpscafé en een winkel. Het is nog maandag, dus een biertje gaat er wel in na zo'n tocht. We zijn het gesprek van de dag en het lijkt wel of iedereen dat moment gebruikt om even naar de winkel te komen. Met baby's en al op de rug. En als baby's wat te spelen hebben in de handjes, is het goed. Ook al gaat al het zout op de grond.

Met onze gids Arya als tolk proberen we wat spek en kaas te verkrijgen, als kampvuursnack van vanavond. Tussen de gaspeldoorns, aardappelen en varens door, pakken we het laatste stukje mee naar ons kampterrein. De tenten staan al weer voor ons klaar en we worden onthaald met heerlijke thee. Omgekleed wordt er brandhout verzameld en op verzoek maakt een van de paardendrijvers een set spiesen klaar voor bij het kampvuur.

Als de zon net onder is en het hele terrein is duisternis ligt, schaars verlicht door een beginnend kampvuur gaan we aan tafel. Onder de gaslamp krijgen we soep, rode rijst met kip en sperzieboontjes voorgeschoteld. We zijn nu ruim een week van huis en het voorstel komt op tafel om Clevers te bellen, om als toetje groot sorbetijs te komen brengen...

Bij het kampvuur, dat ondertussen uitgegroeid is tot een laaiende troshoop, doen we alle Buthanezen voor, hoe je Engeltjes te Paard maakt: een stukje kaas, omwikkeld met spek en geroosterd boven het vuur. Even iets heel anders voor de meestal vegetarische boeddhisten, maar wel gewaardeerd.

Woensdag : 23 mei

Gangtey Trek Punakha – Gogogna : delaatste etappe

Beste Karma,

Na een heerlijke nachtrust werden we in de vroege ochtend alweer gewekt door Nima. Wat is dat toch lekker genieten om wakker te worden onder het genot van een opkomend zonnetje, tjilpende vogels, hinnikende pony's en een lekker bakkie koffie. Alvorens we aan tafel gingen voor het ontbijt werd voor elke pubtent een bak warm water neer gezet om ons lekker op te frissen. We hadden weer heerlijk ontbeten in de buitenlucht.

Snel onze eigen rugzak gepakt en konden we Khotokha verlaten voor onze laatste etappe van de Gangtey Trek . Op de route stond voor deze afstand slechts 12 kilometer gepland echter door het hoogteverschil zouden we over deze afstand toch zo'n 6 uurtjes lopen van Khotokha via Chuzomsa naar Wangdue. Bij de brug bij de Wangduephodrang zou de bus wederom klaar staan om ons naar het hotel te brengen. Voordat we vertrokken hadden we eerst aan onze samoerai gasten echte Hollandse Delft's blauwe klompjes als dank overhandigd.

Vol goede moed begonnen we aan de laatste etappe. Het eerste stuk was al gelijk een behoorlijke klim tot wel een hoogte van 3.400 meter. We zouden vanaf dit punt de voeten van het Himalaya gebergte zien echter door de bewolking konden we slechts een kleine glimp hiervan opvangen.

Dit gemis werd echter volledig gecompenseerd door de wonderschone natuur. Tijdens de afdaling kwamen we ogen en oren tekort. We genoten van het tjrpen van de cicaden en de mooie in het wild groeiende orchideeën.

Onder een prettige en aangename warmte genoten we wederom van de prachtige omgeving. De afdaling was behoorlijk steil en in een paar uurtjes zouden we 1.500 meter moeten dalen. Met name voor Peter was de afdaling behoorlijk zwaar. Gelukkig had een passerende dorpsbewoner voor Peter een wandelstok gemaakt. Hiermee kon Peter een stuk beter uit de voeten.

Halverwege de afdaling leek het wel of we in een vlindertuin terecht waren gekomen. Volop genoten wij van de diversiteit aan grootte en kleuren van de vlinders.

De zon stond nu hoog aan de hemel en het begon behoorlijk warm te worden. In de verte konden we de brug en de rivier zien liggen echter gelukkig was de bus ons een stuk tegemoet gekomen, zodat we om 14.00 uur uitgeput in het busje plaats konden nemen. Alvorens we vertrokken, hebben we eerst een groepsfoto gemaakt.

Een half uurtje later kwamen we in Dragon Nest in Wangdue aan, waar de VIP-ers op ons stonden te wachten. Uiteraard de ervaringen van de trektocht eerst uitgewisseld, waarna we allen toe waren aan een heerlijk bad.....

Donderdag : 24 mei

Tour de Bhutan : From hell to heaven :

Beste Karma,

Vandaag bleek maar weer dat de vakantiefolder niet altijd datgene brengt wat het beloofd. Op het programma stond een pittoreske fietstocht waarbij we zouden genieten van zingende vogels en maagdelijke bossen. Echter deze dag bleek heel iets anders voor ons in petto te hebben. We mochten de ochtend starten met een pittige klim naar de Dochula pas, gelegen op 3140 meter. Dit betekende een stijging van 2000 meter over een afstand van om en nabij de 50 km. Alleen bij de gedachte al brak ons het zweet uit.

Zenuwachtig werd door eenieder het materiaal geïnspecteerd. Vooral de remmen kregen de nodige aandacht. Want zoals een Engels spreekwoord zegt : "What's go up, must go down." Rond acht uur was iedereen zover. Nou ja, iedereen. Dick had zich bij de VIP-ploeg gevoegd. Achteraf gezien het ochtend klimmetje misschien geen onverstandige keuze.

De eerste kilometers gaven de burger moed. Met gemak werden de eerste stijgingen door de mannen genomen. Echter naarmate de klim vorderde , moesten we behoorlijk in de pendalen. Slechts in de kleinste versnelling konden we de berg op. Het zweet gutste langs ons lichaam en liters water werd er ingenomen. Langzamerhand begonnen onze beenspieren te verzuren.

Gelukkig konden we bij een restaurant ons energie level aanvullen en kregen we het nieuws te horen dat we voor 13.00 uur een wegblokkade gepasseerd moesten zijn. Dit bleek al fietsende voor ons geen haalbare kaart. Soms lacht het geluk je op de meest onverwachte momenten je toe. We besloten nog een uurtje te fietsen om vervolgens de bezemwagen te nemen naar de top. Drie uur later en ongeveer dertig kilometer verder stapten we allen uitgeput in de bus.

Vervolgens was het nog een klein uurtje rijden naar de Dochula pas. Tijdens het ritje naar boven was het tijd voor een verkwikkend dutje. Iedereen had de pijp leeg. Boven op de pas was het lunchtijd en konden we even bijtanken. Een nieuwe uitdaging lag alweer in het verschiet. Een twintig kilometer lange afdaling richting Thimpu. Dit avontuur bleek achteraf al onze eerdere inspanningen waard. In een duizelingwekkende vaart daalde we af. Af en toe remmend voor het nemen van een bocht.

Een euforisch gevoel maakte zich van ons meester. Een warme wind waaide door onze manen. Dit was pas echt kicken. Halverwege nog even een korte stop voor de inkoop van enkele gedroogde Bhutaanse kaasjes en snel weer verder.

Na ruim een uur bereikte we het centrum van Thimpu. Hier wachtte ons nog een kleine verrassing in de vorm van een korte maar stevige klim. Zo zie je maar weer, het venijn zit altijd in de staart. Moe maar voldaan bereikte we al snel ons hotel en genoten we met een drankje nog even na van een prachtige tocht. Vandaag heeft het geluk ons wederom toegelachen .

Vrijdag : 25 mei

Hoog bezoek :

Beste Karma,

Wat een dag! Om kwart voor acht s' ochtends zaten we met z'n allen weer aan het Bhutaanse ontbijtbuffet met uitzicht over de Wang Chu rivier. Zoals elke dag stonden Aria en Ugyen tijdig paraat zodat we om 8.30 uur konden vertrekken naar een van de belangrijkste evenementen van onze reis, een boogschiet-wedstrijd tegen een lokaal team.

Aangekomen op het terrein (droge rijstvelden tegenover het bureau voor statistiek) waren we wel even onder de indruk. Er stond twee tenten opgesteld welke dienst deden als tribune en keukentent en het doel stond maar liefst 120 meter van de schietplaats af. Onze tegenstanders, een team van negen mannen uitgedost in hun gho en voor het merendeel met rode tanden vanwege de doma, stonden al klaar om te beginnen.

Even later kwamen ook zeven dames aanzetten die gelijk begonnen met hun gezang en gedans ter aanmoediging van de schutters. Na een boeddhistisch openingsgebed en een djikamalaja gingen de mannen aan de slag met hun houten pijlen en bogen. Wij als leken hadden toch al snel de techniek onder de knie en we schoten er op volle kracht op los. De afstand van 120m haalden we gemakkelijk, maar de roos raken vergeet het maar.

Ons geluk was dat onze tegenpartij op het zelfde niveau speelde en het bleef 0-0 totdat in een van de laatste ronden een oud mager mannetje van de tegenstanders zijn groengele pijl in de roos boorde. 0-1 voor Bhutan. En zo bleef het, verloren, maar wel met veel inzet van beide partijen. Het gebruik is dat na de wedstrijd de mannen en vrouwen van beide partijen gezamenlijk dansen en dat beide hun eigen dans inbrengen. En ja hoor we zijn niet voor niets bij de scouting geweest en we leerden Bhutaan dus “Hoofd Schouders Knie en Teen” en “Van Voor naar Achter en van Links naar Rechts”.

Na een ter plekke bereide lunch aangevuld door een glas echte Bhutaanse arak vertrokken we richting ons hotel om ons aldaar in de traditionele Gho te steken voor weer een hoogtepunt van onze reis nl. de ontmoeting met Karma Penjor: secretaris van Dratsang Lengtshog oftewel Monestary Affairs. In het hotel troffen we Mrs. Getey, de zus van jou, Karma. Zij begeleidde ons naar onze afspraak. Onderweg vertelde ze dat ze had vernomen dat de duizenden tulpen, geschonken door de Floriade, goed in bloei stonden en dat het koningspaar er zeer blij mee is. Wij konden echter de bloemen niet zien omdat die waren geplant in de privé domeinen van het Koninklijke verblijf. Om half drie liepen we als een echte professionele delegatie onder begeleiding van jouw zus Mrs. Getey de trappen van de drong op waar de Bhutaanse regering is gevestigd. Via enkel gangen, trappen en gordijntjes kwamen we uiteindelijk in het ruime vertrek waar Karma Penjor ons met een warme handdruk ontving. Als eerste vertelde Karma Penjor over zichzelf, over het nationale geluk en de economische situatie in Bhutaan. Vervolgens gaf John onze presentatie waarna we ruim de tijd kregen om diverse vraagstukken dieper in te gaan.

Er werd gesproken over wat het nationale geluk nu betekent en welke moeilijkheden ontstaan bij een in ontwikkeling zijnde economie als Bhutaan. Karma Penjor liet weten dat hij nog nooit zo'n aparte delegatie op bezoek had gehad. Een negen tallige delegatie van jeugdvrienden, dat is een echte vorm van geluk volgens hem.....

In het algemeen ziet hij geluk als “het tevreden zijn met jouw eigen situatie en kunnen genieten van de kleine normale dagelijkse dingen”. “Verwacht niet in Bhutaan het ultieme geluk te vinden want zo is het niet” zei hij. Na de vraag of Karma Penjor namens de Bhutaanse regering een boodschap wilde geven aan de mensen die Bhutaan op de Floriade presenteren zei hij “Wij waarderen jullie inzet ten zeerste en wij geven jullie alle mentale support”. Ons gesprek werd beëindigd met een gezamenlijke foto en een wederom warme handdruk.

Buiten aangekomen was er voor ons geen tijd om het officieel strijken van de Bhutaanse vlag bij te wonen want er stond al een boeddhistische lama op ons te wachten op een hoge heuvel net buiten de stad. De lama zegende aldaar alle wensvlaggen die wij van de Floriade hadden meegenomen.

Aangevuld met enkele eigen wensvlaggen hebben we ze opgehangen boven op deze heuvel tussen duizenden andere vlaggen zodat alle wensen in de wind kunnen worden weggedragen en hopelijk in vervulling zullen gaan.

Onze dag werd afgesloten met een maaltijd in een Italiaans restaurant gevolgd door een dansje in een Bhutaans karaoke café.
Ja inderdaad, Karma: Wat een dag.....

Zaterdag : 26 mei

Meditatie dag :

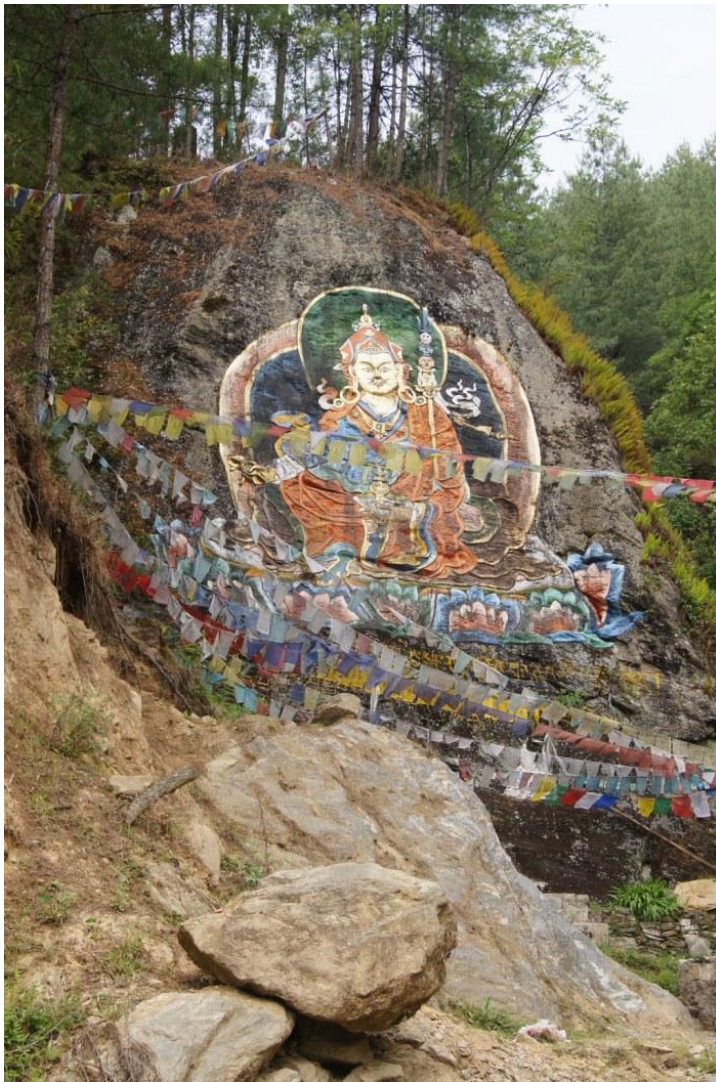
Beste Karma,

We zijn vanmorgen met 6 man vertrokken voor een spirituele reis naar 2 monastery's. Helaas: Loek kon niet mee vanwege een ontstoken hand. Hij is vanmorgen al naar het ziekenhuis geweest en hem is aangeraden een dagje rust te nemen.

We vertrokken rond 08:45 uur en halverwege de rit mochten we de bus even uit voor een fotoserie te maken van 4 stupa's met gebedsmolens welke werden aangedreven door middel van waterkracht.

Eveneens de moeite waard was een rotsschildering van Guru Drupchu.

Even later kwamen we bij de eerste Monastery aan. Wel eerst een pittige klim van 100 meter. Het was de moeite van de beklimming waard. Wat een uitzicht en wat een rust. Behalve voor Rutger, die te dicht in de buurt kwam van een wild paard op de helling. Hij kreeg een voorzichtige waarschuwingstrap met 2 achterpoten uitgedeeld. Gelukkig had hij niets.

Na meditatie en het aansteken van 9 boterlampen zijn we naar de 2e monastery gegaan. Middels het gooien van drie dobbelstenen in een schaalje in de hand van een monnik, konden we eens wens doen. Uiteraard in de hoop, dat deze ook in vervulling zou gaan. Na deze meditatie verlieten we de gebedsruimte, waar we halverwege de afdaling een heerlijke lunch genoten bij een stupa. Het lunchpakket was rijkelijk goed gevuld. Toen we heelhuids onder kwamen, stond de bus al klaar. Op naar de derde monastery, waar we astrologie zouden krijgen. Maar bij aankomst bleek de monnik afwezig te zijn en ging de les helaas niet door. Dus na een kleine rondleiding zijn we weer vertrokken over een binnenplaats gevuld met blaffende en bijtende honden.(hè Mike!!!!)

De bus weer in, terug naar het hotel. Om 17.00 uur zijn we bij de Koninklijke Zhong gaan kijken naar de ceremonie van het strijken van de vlag. Het was mooi om te zien, compleet met alle toeters en bellen.....

We waren er als eersten, en dus hadden we de beste plaatsen achter het hek. Achter ons vulden de straat zich met Indiase toeristen, maar wij stonden vooraan. Wij zijn helemaal klaar voor de Farm- en kampeerdagen.

Farmdagen :

Beste lezers en volgers,

de komende 3 dagen zitten wij op een farm, waar we helaas geen internet verbinding hebben. Wij hopen over 3 dagen onze nieuwe belevenissen weer met jullie te kunnen delen.

Wij zijn er weer!

Zondag : 27 mei

1e Farmdag :

Beste Karma,

Vanmorgen zaten we met zijn allen om 07.30 uur aan het ontbijt. We waren de eersten. Het was nog bewolkt weer en er viel een enkele drup regen. Tot nu toe hebben we erg geboft met het weer. Helaas namen we vandaag afscheid van Thimphu. We gaan met de mountainbike naar een Farm House in Paro en is ons laatste station in Bhutan ,voordat we verder gaan naar New Dehli. De bikes stonden op tijd klaar voor ons hotel. De rit die we voor de boeg hadden was maar liefst 55 km lang, tenminste volgens het gps systeem. De route was vlak, dalend maar ook zeker enkele malen stijgend. Op Jack na kon iedereen met de bike vertrekken. De bus en de materiaalwagen zouden ons volgen. Het zonnetje kwam al weer goed tevoorschijn het was al vroeg warm. Nadat Ruud zijn bike getest had zag hij er toch verder vanaf om deze rit met de bike te volgen. Hij ging samen met Jack als VIP-er de groep op de route volgen. Indien nodig zouden ze de helpende hand kunnen aanreiken. Tegen 08.45 uur vertrokken we. Onderweg was veel te zien, de mooie authentieke doorgang van twee districten, verschillende politiecontroles voor het zwaarder verkeer, groetende kinderen welke met een handgebaar contact probeerden te maken.

Ook de omgeving was erg mooi. Maar ook de inwendige mens werd niet vergeten. Onderweg werd nog even stil gestaan bij een fruitstalletje. Hier kochten we verrukkelijke aardbeien die ons weer aanzetten om de weg weer te gaan vervolgen. De batterij was weer opgeladen. Tegen 14.00 uur kwamen we aan in de hoofdstraat van Paro. Hier werden we in een klein restaurantje voorzien van een verdiende lunch. Jack en Ruud hadden ondertussen al de nodige winkeltjes bezocht.

De bus bracht ons naar onze overnachtingplaats, een kleine 20 minuten rijden van Paro, genaamd Farm House. Tja wat moesten we van het Farm House vooraf verwachten? Een boerderij met koeien en kippen? Modern? We waren erg nieuwsgierig. In de verte zagen we het Farm House opduiken, afgelegen op een berg.

Door onze gids werden we geattendeerd op de agressieve honden, opletten dus. Aangekomen werden we opgewacht door de boer en de boerin des huizes, Je waande je hier terug in de “middeleeuwen”. Tjonge, tjonge wat een tegenstelling met de hotels die we eerst hadden. Maar wel mooi om deze grote tegenstellingen te ervaren. Er waren hier vier slaapkamers voor de gasten. Er lagen matrassen op de grond. Er was een overvloed aan vliegen en andere ongedierte die je normaliter op de boerderijen tegenkomt, alleen leek het hier een beetje erger. Het gekakel van de tientallen kippen trok Rob z’n aandacht en voordat we het wisten zat Rob met de eigenaar in het kippenhok. We konden eieren rapen en al vrij snel hadden we een emmer vol met wel mee dan honderd eieren. Nu even oppassen dat het geen “scrambled eggs” zouden worden.

De kinderen van deze mensen spraken goed Engels. Goed voor hun toekomst. Met gebarentaal kon je soms contact maken met de boer en de boerin. De gids leidde ons door hun huis, met de woonkamer en grootste kamer ingericht als huisaltaar.

Boeddhistische kunst en levensstijl staat hier erg hoog in het vaandel. Dat zie je op alle manieren terug. Tot en met het behang. Op de badkamer moest je opletten. Eerst de elektrische boiler uitzetten voordat je een douche gaat nemen, anders werd je lichtjes onder stroom gezet. Buiten wees de gids ons naar het “hotstone” bad. Het was een open ruimte,

welke omgeven was van platen met bovenop een primitieve dakbedekking. In deze ruimte lagen vier uitgeholde boomstammen .In deze boomstammen zat halverwege een schuif. Voor deze schuif worden de gloeiend hete stenen gelegd die daarna worden overgoten met water. Deze combinatie moet het “ hotstone” gevoel weergeven. Wie zal er morgenavond gebruik van maken? Nadat een ieder zijn slaappleaats had gevonden maakten we gebruik van een kleine twee uurtjes siësta. Tegen 16.30 uur vertrokken we met zijn allen richting centrum van Paro. Rutger bleef achter in het Farm House; hij voelde zich niet helemaal lekker. In het centrum hebben we uitgebreid gewinkeld en de directe omgeving bezichtigd. Tegen 19.00 uur zijn we gaan dineren in een lokaal visrestaurant. Hierna hebben we de avond nog gezellig met elkaar doorgebracht.

Maandag : 28 mei

2e Farmdag “hotstone bath”:

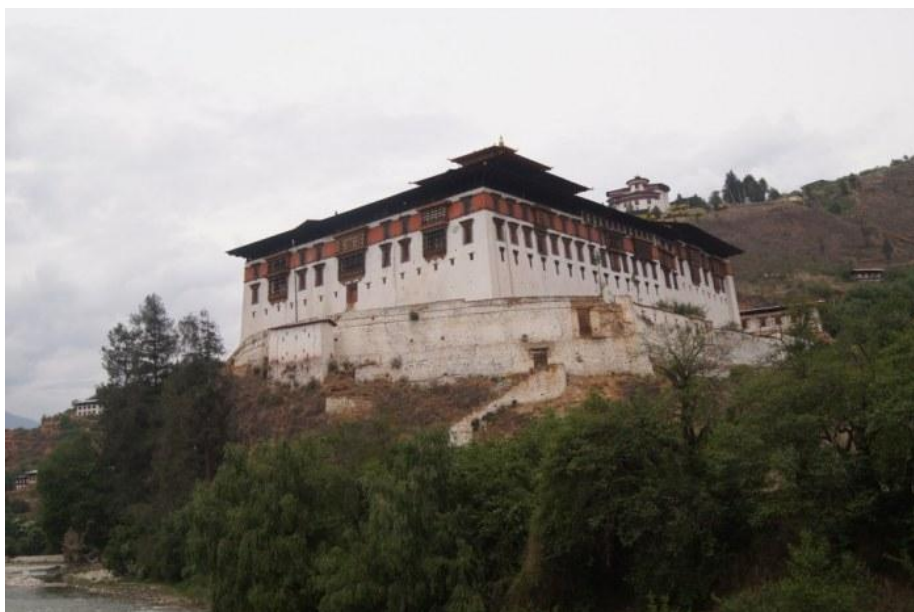
Beste Karma,

Vanmorgen zijn wij rond 07.30 uur opgestaan na een goede nachtrust. Rutger was gelukkig al weer de oude en tijdens het ontbijt kreeg hij van de boer van het Farm House wat extra bijvoeding in de vorm van soep wat hem er, in combinatie met de rest van het ontbijt, nog beter bovenop hielp. Na het ontbijt gingen we naar het centrum van Paro waar we tot 11.00 uur vrij konden rondlopen en de markt bezoeken.

Enkelen kochten nog wat souvenirs voor het thuisfront.

Toen Aria om 11.20 uur ook gearriveerd was vervolgden we onze weg met de bus naar Rinpung Dzong, een school voor monniken die gebouwd is in 1645, en waar we een rondleiding en onder andere uitleg kregen over de vele muurschilderingen. Hier werden ook enkele religieuze attributen verkocht die door enkelen ook gekocht werden.

Hierna gingen we rond 13.00 uur naar een restaurant alwaar we de lunch gingen gebruiken. Voordat wij het restaurant betraden, had zojuist een grote groep Japanners in dit restaurant ook reeds geluncht. Zij waren juist bezig het restaurant te verlaten, het resultaat was een lange rij vrouwelijke Japanners in de rij bij het toilet. Voor ons werd er een lange tafel opnieuw gedekt en daarna konden ook wij van de lunch genieten.

Na de lunch gingen we tijdens de terugweg naar het Farm House nog even langs bij de plaatselijke supermarkt om nog wat drank en snacks voor later op de dag en avond te halen. Toen we het Farm House naderden zagen we in de verte al de rookpluimen opstijgen die ontstonden tijdens het verhitten van de stenen die gebruikt zouden gaan worden voor het “hotstone” bad. Eenmaal in het Farm House aangekomen gingen we kijken hoe de boer de stenen verhitte. Er was een flink vuur opgestookt waar een behoorlijke hoeveelheid stenen tussen gestapeld lagen.

Om ongeveer 16.00 uur werd het eerste van de vier reeds met water gevulde baden met zeer hete stenen bijgevuld die daarbij sisten als een slang in het nauw gedreven. De eerste helden die de vier met gloeiende stenen aangevulde baden betraden waren Loek, Ruud, Dick en John. Zij kwamen er al snel achter dat de baden zeer warm (wat heet : zeer heet) waren en spoedden zich om snel weer op de rand van hun bad te komen. Na wat koud water te hebben toegevoegd kon het echte genieten beginnen. De echte extase van genieten kwam toen voor elke bader de Bhutanese likeur “ara” werd geserveerd.

Toen de eerste groep de baden weer verliet kwam de rest aan de beurt en werden de baden voorzien van enkele nieuwe, door het nog steeds knapperende vuur reeds gloeiend gemaakte stenen, waardoor het water weer de genezende warmte en kracht terugkreeg. Ook de volgende groep genoot van de heilzame werking van dit geneeskrachtige bad wat door het nuttigen van de ara nog gezonder leek te zijn dan het al was.....

Tenslotte maakte ook onze gids Arya gebruik van deze weldaad. Na lang en geduldig aandringen besloot zijn vrouw toch ook mee te doen in de hot stone badronde. De boer en verzorger, Ap Thuktun, heeft toen keurig netjes de gordijntjes dichtgemaakt.

Toen iedereen rond 17.35 uur uiteindelijk klaar was met badderen konden we nog even lekker nagenieten waarna we om 19.00 uur in het Farm House konden “dineren”. De avond was nog lang relaxed en wederom zeer gezellig.

Dinsdag : 29 mei

Mountain High : bijna 4.000 meter:

Beste Karma,

Na een te korte nachtrust op onze Farmhouse locatie in Paro, begonnen we deze dag met boeren activiteiten, zoals het melken van de koe, waar Rob gretig gebruik van maakte. Het ging hem goed af want er werd liefst 3 liter !!!!!!! warme melk gemolken.

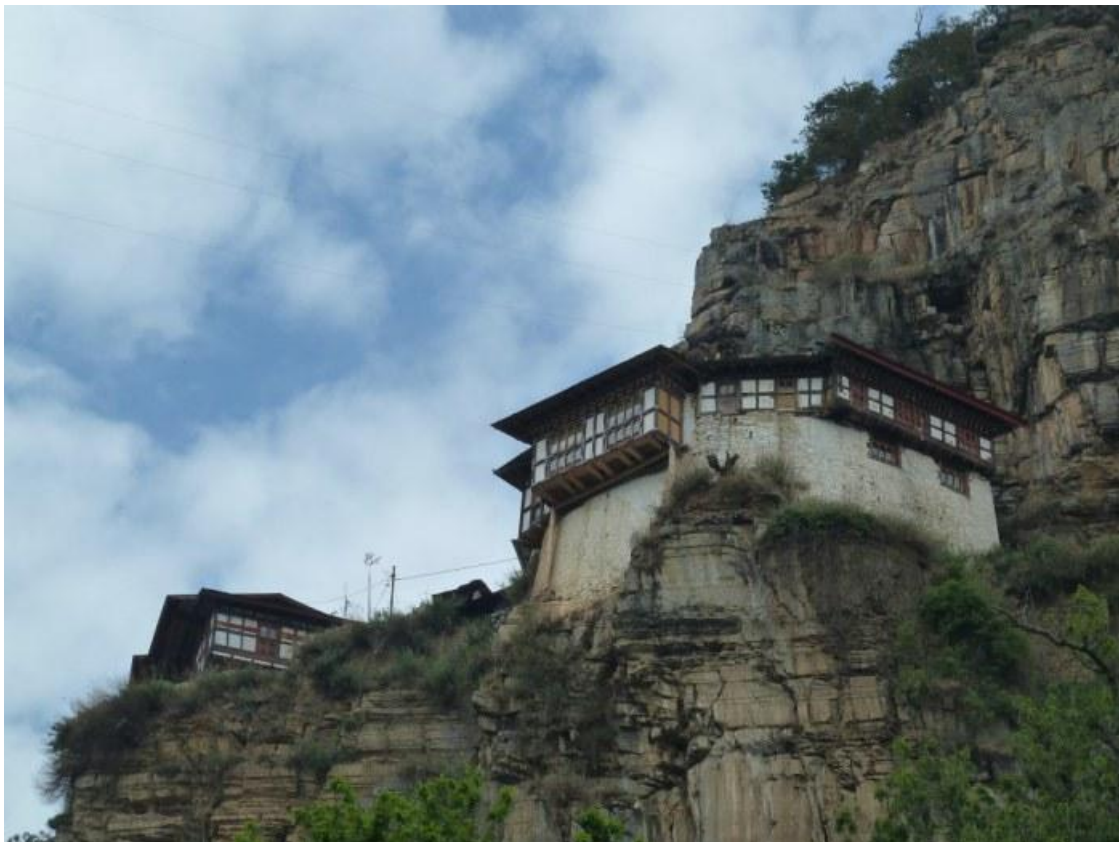

Daarna een stevig boerenontbijt in het land van Gross National Happiness. De ruimte was feestelijk versierd en de tafel was gedekt met brood à la toast, jam en veel gebakken eieren en lekkere koffie. Het wachten is op Peter, de jarige job van vandaag. Hij heeft gisteren samen met ons en andere Bhutanese feestneuzen zijn verjaardag mogen vieren. We hebben het

uitbundig gevierd en redelijk lang volgehouden . Dus dat zal de reden wel zijn geweest ,of was het dat zijn grote familieschaar hem aan de lijn moest houden?
Onder een luidruchtig Hoera, Hoera ! werd hij dan toch in een feestelijk versierde eetkamer ontvangen.

Even later nadat we afscheid genomen hadden van dit boerenleven, een uitbundig met een witte doek nazwaaierende boer achtergelaten, waren we op weg naar de Dzongdrakha village en stortten we ons wederom op een klim voor waaghalzen (tenminste voor mensen van onze leeftijd) naar de Dzong Drakha Koemba Tempel, gebouwd op een smalle strook van een rotswand.

De enige aanwezige was een oud vrouwtje, dat ons toch maar binnen liet, de altijd aanwezige monniken hadden waarschijnlijk van ons gepland bezoek vernomen en wijselijk zelf maar een bezoek aan het dorp ingelast . Maar een klooster van zo' n 1200 jaar oud is zeker de

moeite van een bezichtiging waard.

Na een lunch in ons inmiddels opgebouwd kamp, vertrekken we weer na een nieuw hoogtepunt in ons leven. De Chelele Pass, op een hoogte van 3988 m. Daar aangekomen, willen we natuurlijk te voet weer wat hoger en komen we in de richting van 4000 m.

En Jawel hoor. Wederom worden we geroerd door een waanzinnig uitzicht met in de verte vaag de besneeuwde toppen van de Himalaya. Genietend van de rust en uitzicht laten we de wind door onze (bij mij althans wel) weinige haren waaien, met een zachte geluid van flapperende gebedsvlaggen.

Rob meende zelfs een yeti te zien, maar het bleek een van ons te zijn.

Terug gekomen in ons kamp wordt al snel het kampvuur aangestoken, waarna we wederom onze jarige Peter nog eens in het zonnetje zetten met cadeautjes van ons en onze Bhutaanse reisgenoten.

De ploeg heeft zelfs de weg naar zijn tent versierd met kaarsen en bloemboeketjes. Peter werd volop in het zonnetje gezet bij het kampvuur en overladen met cadeau's. Met Peter was al afgesproken, zijn verjaardag in etappes te vieren. Dit was dus het moment voor het aanbieden van het eerste cadeau. Namens de lopers werd hem een uniek, kostbaar kleinood overhandigd. Een zilveren opsteker in de vorm van 2 wandelschoenen, met een wandelpad en bergen als achtergrond.

Zelfs het reisbureau en Arya hadden cadeaus voor Peter. Zelfs Arya voerde zijn ondertussen al zijn wereldberoemde yell "Jicamalaya" uit ter ere van Peter's verjaardag.

En het kampvuur, op het feeëriek verlichte kampterrein, ging voort tot in de donkere uurtjes. Wederom een geslaagde dag.

Woensdag : 30 mei

Bhutan in D-Mineur:

Beste Karma,

Nadat we gisteravond onder een stralende sterrenhemel het bedje in onze tenten zijn gaan opzoeken, kwamen we er al snel achter dat elk voordeel ook zijn nadeel heb. Het kampterrein ligt op een hoogte van 3.600 meter en dan ook nog een stralende sterrenhemel betekent: kou kleumen. Gelukkig hadden we wat alcohol in ons lichaam, dus de meesten onder ons waren zo onder zeil. Waar we in verband met de hoogte ook last van hadden was de ijle lucht. Echter niet getreurd, vandaag staat ons een nieuwe dag te wachten.

Om 8.00 uur stond Nima (Zonneschijn) alweer klaar met de koffie en een bak heet water. Lekker badderen en weer even rond het kamvuur zitten..... Loek had voor gepaste lichte klassieke muziek gezorgd, dus onder de klanken van Beethoven, Bach en Mozart kwamen we allemaal weer een beetje tot leven (vandaar Bhutan in D-mineur). Het gehele terrein kreeg door de opkomende wolken een mysterieus aanzien. Helaas konden we dus de bergtoppen van het Himalaya gebergte (nog) niet te zien. Na het ontbijt zijn we te voet richting Chelele-pas gelopen. Na een uurtje wandelen zijn we ons busje ingestapt en zijn via de top van de berg naar de HAA vallei gereden. Tijdens de afdaling werden we door Arya geattendeerd op de drie rotsbodhisatva's. Deze drie heuvels in de vallei staan voor Wisdom, Power en Compassion. In de vallei aangekomen hebben we als eerste een klooster bezocht waar de jonge monniken juist les hadden in het bespelen van de " Bhudda-zela's". (als jullie begrijpen wat we bedoelen). Het getoeter deed ons gelijk terug denken aan twee jaar geleden : het WK in Zuid- Afrika (wederom Bhutan in de D-mineur).

Dit klooster wordt volop gerestaureerd. Van hetgeen wij zagen konden wij helaas niet concluderen dat hier sprake is van Gross National Happiness. Wij zagen hier de Bhutanezen op middeleeuwse wijze rotsen met de hand klein hakken en rosten op de rug vervoeren. Hier is hebben ze volgens ons nog nooit gehoord van een arbeidsinspectie.

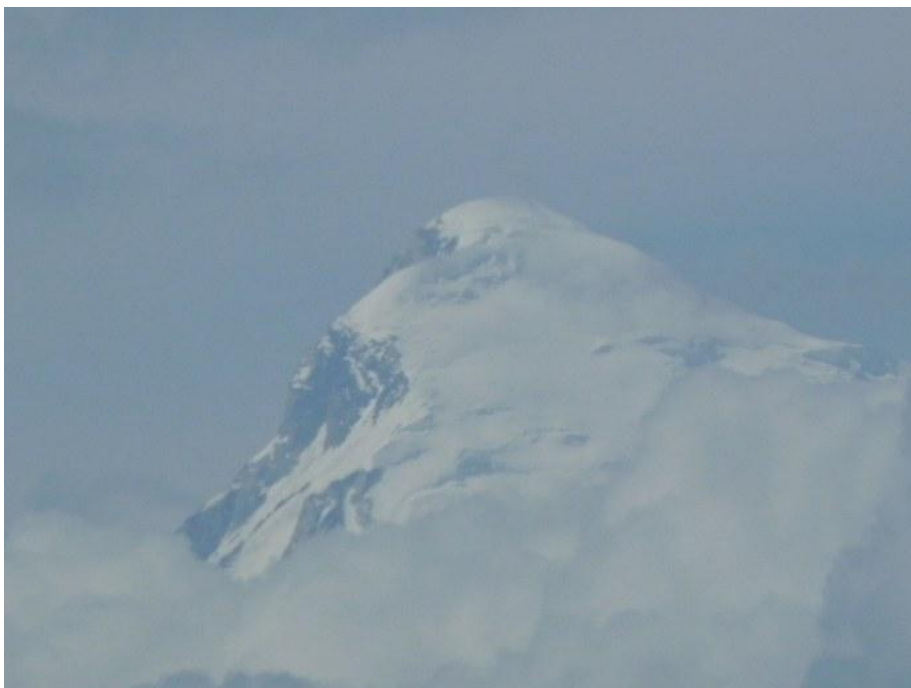
Vervolgens zijn we doorgereden naar de Haa Dzong welke nu dient als thuisbasis voor het opleidingscentrum voor het Bhutaneze leger. Dit opleidingscentrum (Imrat) staat voor een samenwerking tussen het Indiase en Bhutaanse leger. Dat de samenwerking goed is bleek wel uit de juist aangekomen hoeveelheid whisky voor de officieren. Een hel vrachtlading vol whisky “Officer ’s Choice” moest nog vanuit de Dzong vervoerd worden.

Afgezien van de militaire faciliteiten zijn we veel fotogenieke momenten en personen tegengekomen in HAA-stad. Uiteraard willen we jullie enkele beelden laten zien.

Na bezichtiging van de vallei zijn we weer via de Chelela pas (3 ½ uur alleen maar haarspeldbochten) terug gegaan naar Paro. Op het hoogste punt hebben we een lunch genuttigd en jawel hoor ; vanuit dit punt hadden we een geweldig uitzicht op het Himalaya gebergte. De een na hoogste berg van Bhutaan was goed te zien : de Jomolhari met maar liefst een hoogte van 7.300 meter. Wat een joekel van een berg zeg.

Nadat we de nodige fotokiekjes hadden gemaakt maar snel door gereden naar ons hotel Uma. Na drie Farm House en kampeerdagen waren we allemaal toe aan een grondige opknapbeurt. Gelukkig bood hotel Uma de faciliteiten. Lekker zwemmen in het hotel en wat massages deed ons allen goed.

In het hotel hebben we ons avondeten genuttigd en wat waren we blij dat we nu weer en een heerlijke bedje konden kruipen.

Morgen staat ons weer een zware klim te wachten naar : de bezienswaardigheid van Bhutan : Tigers Nest.

Donderdag : 31 mei

Tigers nest:

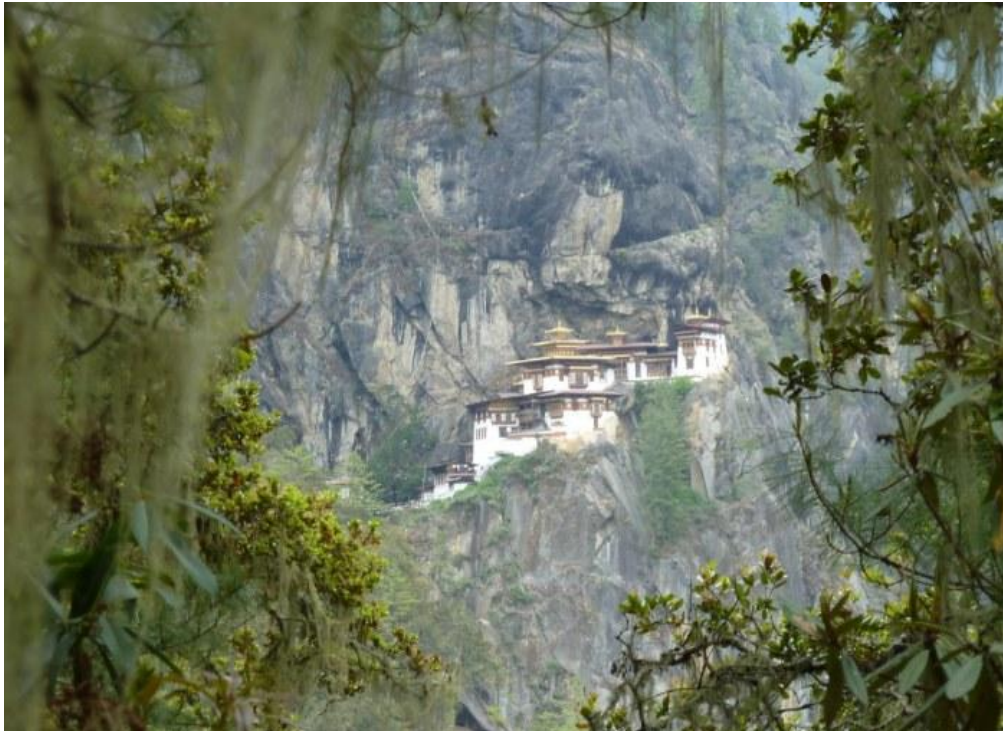
Beste Karma,

Na 3 redelijk primitieve overnachtingen werden we vanochtend wakker in een hotelkamer van het Uma-resort. In plaats van een bakje warm water om ons te wassen stond ons een luxe badkamer ter beschikking.

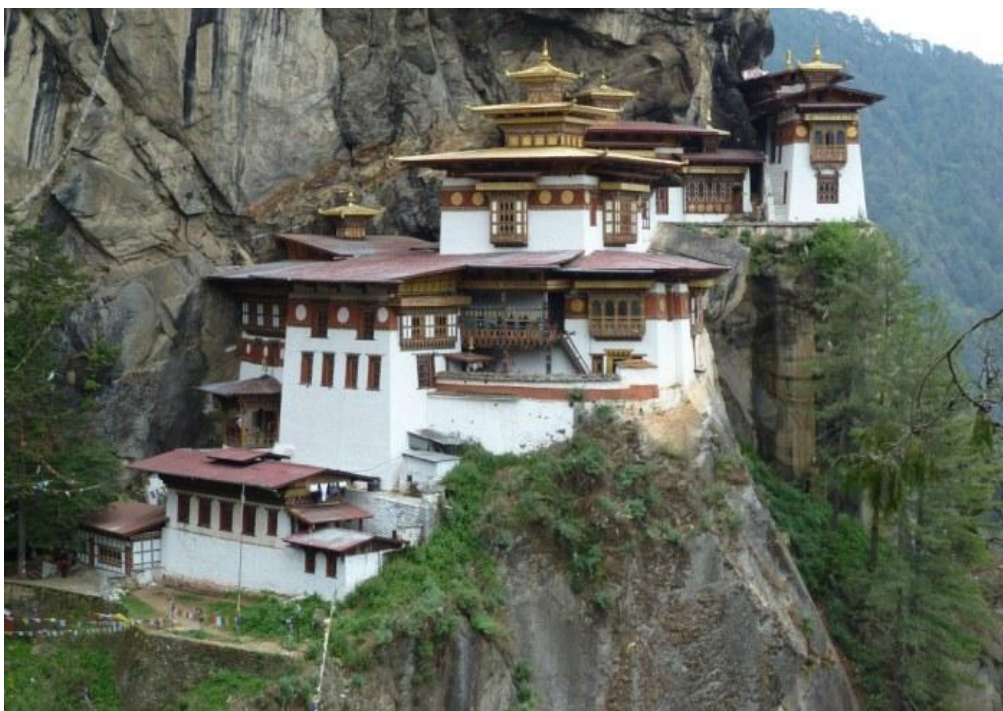
Na het royale ontbijt, waarbij we weer op onze wenken bediend werden, vertrokken we rond 8.30 uur richting het Taktsang klooster, beter bekend als "Tigersnest". Het klooster is gebouwd op een hoogte van 3050 meter tegen een hoge steile rotswand en alleen bereikbaar via een wandelpad. Waarschijnlijk Bhutan's toeristische attractie nummer 1.

De 2 VIP's bleven achter in het hotel en gingen genieten van een "Wellness-arrangement".

Na ongeveer een uur rijden arriveerden we aan de voet van de berg. Het klooster was in de verte al zichtbaar. Tijdens de wandeltocht zouden we ongeveer 900 meter moeten klimmen. Na ongeveer een uur waren we halverwege en vanuit een theehuis konden we genieten van het uitzicht.

Naarmate we het klooster dichterbij kwamen werden ontelbare foto's genomen, aangezien het perspectief van het klooster telkens weer anders was. Helaas was het niet toegestaan in het klooster fotocamera's, telefoons e.d. mee te nemen, zodat we geen foto's van de mooie inrichting konden maken.

Na het bezoek, begon de afdaling via hetzelfde wandelpad.

In het theehuis nuttigden we de lunch en konden tijdens het eten genieten van een mooi uitzicht op het klooster. Overigens zijn de berg en de schlucht een waar vlinderparadijs en de vlinder op de foto doet zijn naam eer aan: “Bhutan Glory”. Wederom een genot voor het oog.

Na de lunch vervolgden we onze weg en waren na ongeveer 3 kwartier weer bij onze bus. Als onze reis een maaltijd zou zijn was dit bezoek wel een héél smakelijk toetje. Terug in het hotel, konden we ons even opknappen en hadden we ongeveer 2 uurtjes tijd om even op rust te komen want om 18.00 uur stond de bus alweer klaar om ons naar het restaurant te brengen. Daar werden we, vooraf aan het eten, nogmaals aangenaam verrast met een zang en dansshow door een lokale groep van een man of negen. Traditionele liederen, een maskerdans, een

dans van de zwarte kraanvogel en tot slot was onze hele groep op de vloer, om samen met de dansers het programma af te sluiten met een Farwell Dans.

Wederom een zeer geslaagde dag met louter hoogtepunten.

Vrijdag : 01 juni

Bijna weg uit Bhutan: Shopping Day

Beste Karma,

Vandaag alweer onze laatste dag in Bhutan en tijd voor de laatste inkopen van souvenirs en andere snuisterijen voor familie, kennissen en vrienden. Alhoewel de dag begon met een korte yogasessie. Onder deskundige leiding van Kara, een Amerikaanse docente uit Tennessee werden ons vermoeid lichaam gerevitaliseerd en de stramme spieren opgerekt. Twee weken Bhutan gaan je niet in de koude kleren zitten.

Na een uurtje konden we fris en fruitig aan het ontbijt en was het tijd voor de organisatie van de inhoud van de diverse koffers en bleek dat de meest van ons kampte met ietwat overgewicht. Aldus werd besloten tot het centraal opsturen van overbodige bagage voornamelijk bestaande uit een aantal Gho's , een tweetal flessen whisky en zo meer. Het geheel werd vakkundig verpakt in een aantal dozen en netjes ter verzending aangeboden aan het plaatselijke postkantoor. De administratieve afhandeling had nog heel wat voeten in de aarde maar nog een klein uurtje konden we onze weg vervolgen.

De rest van de dag werd besteed aan inkopen en enkele van de jongens namen nog de tijd voor een bezoek aan het nationale museum van Bhutan. Helaas was het oorspronkelijke

gebouw gesloten vanwege opgelopen schade, ontstaan tijdens een aardbeving in 2011. Echter in een bijgebouw konden we onder andere uitgebreid genieten van een permanente tentoonstelling van een kleurrijke verzameling van traditionele maskers uit de diverse regio's van Bhutan.

Nadat er nog kort werd genoten van het prachtige uitzicht over Paro en de omliggende omgeving was het tijd om te hergroeperen en te vertrekken naar het hotel. Hoewel de lucht wat dreigde vandaag, hebben we in de hele tijd, dat we in Bhuten waren, misschien 10 druppels regen gehad.

De dag werd in stijl afgesloten met een afscheidsdiner samen met onze gids en chauffeur, die voor hun inzet en kameraadschap nog een hartelijk werden bedankt.

We hebben de afgelopen periode tijdens onze reis door Bhutan veel indrukken opgedaan en enorm genoten van de natuur, cultuur en gastvrijheid. We hebben mogen ervaren hoe de bevolking hier juiste weg probeert te vinden tussen enerzijds economische groei en anderzijds het behouden hun traditionele op het boeddhisme geschoolde levenswijze. Echter ook Bhutan ontkomt niet aan westerse invloeden. Deze zijn volop zichtbaar in steden als Thimpu en Paro. We zijn benieuwd hoe een en ander zich de komende jaren verder zal ontwikkelen. Het wordt in ieder geval een proces van vallen en opstaan. Het concept van BNG biedt ons inziens wel het kader om hierin de juiste weg te vinden.

Wij zijn inmiddels toe aan ons volgende en laatste avontuur van onze reis: drie hectische dagen in New Delhi met als afsluiting een bezoek aan de befaamde Taj Mahal, het beroemdste monument van India.

TASHI DELEK

Vrijdag : 01 juni

New Delhi : Hindoes, Moslims en iedereen :

Beste Karma,

de wekker gaat af. Het is 4:30 uur. Voor het laatst in Paro. Ons avontuur in Bhutan eindigt vandaag. Onze bagage wordt naar de bus gebracht, waar onze gids en chauffeur al op ons staan te wachten. Ze zijn er duidelijk niet blij mee. Ze voelen zich “on-happy”, dat ze afscheid moeten nemen van hun vrienden. Arya neemt weer afscheid voor de ingang van de luchthaven in Paro met een “Jicamalaya”, wat, ondersteund door de hele groep, door de vertrekkende heen resoneert. Iedereen is gelijk weer wakker geschud. Gezien aan de reacties van de bewaking en de aanwezige monniken vindt iedereen het prachtig. We zien Jonas, die Franstalige vliegtuigmonteur, de turboprop een laatste check geven en “ready for take-off” wuiven. Hoeveel mensen we in een paar dagen Paro hebben leren kennen.....

Op weg naar Delhi krijgen we te zien, wat we op de heenvlucht gemist hebben: een schitterend uitzicht op de besneeuwde toppen van het Himalaya gebergte, die boven het wolkendek uitsteken. Met als hoogtepunt de majestueuze Mount Everest.

We vliegen het Indiase luchtruim in en voor dat we het weten, zitten we al boven New Delhi. Waren we de heldere lucht van Bhutan gewend, hier hangt zover het oog reikt, geen wolkje, maar een grauwe, geelbruine sluier. Smog? Het is al 38 graden, warm voor zo vroeg in de ochtend; dat belooft wat.

Een georganiseerde bende op de autoweg. Druk, maar minder chaos als in Kathmandu. Rond het vliegveld zien de wegen er aardig netjes uit. De bus brengt ons naar het Imperial Hotel, waar een heel ontvangstcomité al klaar staat. Met Indiase pracht en praal worden we onthaald. Van een Indiase schoonheid krijgen we allemaal een rode stip op ons voorhoofd. Nu mogen we het prachtige, authentiek koloniale, hotel bewonderen.

Nadat we ons allemaal een beetje opgefrist hebben, volgt een tour door de wellness en fitness ruimtes en vlijt eenieder zich neer naast het zwembad, met een drankje naast het ligbed. De zwartgroene kraaien en de Beo's maken gebruik van de zwembad fontein en om ook een slokje te drinken.

Met de bus gaan we op tour door de stad en stappen uit in een oude Moslim wijk. Door nauwe, druk bevolkte steegjes, vinden we de weg naar een schijn van een moslim heilige uit de 13de eeuw. Het graf wordt door iedereen eer bewezen door het te overladen met roze bloesems en prachtige groene gebedsdoeken.

Het contrast tussen arm en rijk wordt steeds zichtbaarder voor ons. Vervolgens zijn we door het Central Park van New Delhi gelopen (man, wat was het nog ontzettend heet zo laat op de avond.....) en van daaruit naar een Indiaas restaurant. Weer heerlijk gegeten. Afsluitend zijn we in een vijf sterren hotel nog naar de disco gegaan. Het feit dat we vanmorgen al vroeg uit de veren waren, bleek voor sommigen nu parten te spelen. De helft van onze groep verliet de disco om 24.00 uur, terwijl de echte diehards het nog enkele uurtjes langer volhielden, alvorens zij terug gingen naar het hotel.

Zaterdag : 02 juni

Site-seeing in Delhi : Oh, moeder wat is het heet :

Beste Karma,

vandaag hebben we een beetje uitgeslapen van de Disco charades van afgelopen nacht. Na een stevig ontbijt en een kleine vertraging om het blog bij te werken, vertrokken we met onze surprise touringcar voor een site-seeing trip door Delhi. Onze gids Dinesh blijkt een ware wandelende encyclopedie te zijn als het gaat om de historie van nieuw- en oud Delhi.

De stad heeft in zijn geschiedenis van een kleine 2000 jaar, zeven Hindu- en zeven Moslim dynastieën gekend, totdat de Engelsen er in 1857 een eind aan maakten met het instellen van het centrale gezag vanuit Delhi. Toen is ook een nieuwe stad ontworpen, New Delhi, ruim van opzet in parken en groene lanen. Daardoor kan New Delhi ook aanspraak maken op de titel van een van de groenste steden ter wereld.

We stoppen bij het QUTB complex (spreek uit als Koetoeb) ; een historische plaats met de oudste en tevens hoogste minaret van India. Toen de eerste Moslim veroveraar zijn Moskee en minaret wilde laten bouwen, moest hij het echter doen met Hindu architecten en werklui, die niet bekend waren met de Arabische stijl en -voorschriften. Vandaar dat de oudste delen van de moskee uitgebreid versierd waren met mensen en dieren figuren. Waar latere generaties Moslims consequent weer de gezichten en koppen van verwijderden. Deze latere Moslims hebben ook de Minaret etage voor etage verhoogd, tot zijn huidige hoogte van 87 m. Op het terrein is elk stukje schaduw welkom, want het is hier maar liefst 43 graden !

Blij dat we weer de bus (met airco) in kunnen. (volgens ons moet dat toch wel een Indiase uitvinding zijn) Gelukkig kregen we in de bus ook weer flessen koud water. Het is wel erg heet op die open steen ruimtes. Door naar de tombe van Mogul keizer Humayun, gebouwd door zijn vrouw Hamida Banu Begum in 1562. Het hele gebouw is zo'n 90 x 90 meter en bijna 50 meter hoog. Het hele terrein is ruim een halve kilometer lang.

Binnen ligt de marmeren grafzerk, volgens Islamitische traditie gericht op de noord-zuid lijn, met het hoofd aan de noordzijde. Een leuk detail zijn de mozaïekramen aan de westzijde (die vanuit India gezien dus naar Mekka kijken) die de 'qiblah' (de richting naar Mekka) van de tombe bepalen middels een 'Mihrab'. In dit geval een symbolische voorstelling van de nis in de qiblah muur van de moskee.

Na weer afgekoeld te zijn in de bus is de India Gate de volgende stop in de hitte. Deze triomfboog is een monument uit 1920 ter nagedachtenis aan alle Indiase soldaten, die in de eerste wereldoorlog gevallen zijn. Op alle muren staan de namen van de soldaten en regimenten gegrift. Naderhand is midden onder de boog een toevoeging gemaakt met eeuwig brandende vlammen voor de soldaten, die hun leven lieten in de Indiaas - Pakistaanse oorlog in 1971. Het opschrift noemt ze “onsterfelijke soldaten”.

Bij een restaurantje, waar we de inwendige mens hebben versterkt met allerhande smaakvariatie op kip, geeft Peter nog een show als slangenbezweerder.

De bus stopt bij een van de forten, die de oude stad Shah Jahanabad ommuurden. De Engelsen konden dit echter niet uitspreken en noemden de stad Dehli. Vandaar de huidige naam: New Dehli. En alles wat nog binnen de muren ligt, wordt dus aangeduid als Old Dehli.

We stappen over op riksja's en beginnen een Delhi rally door de straten en steegjes van de oude stad. Het wordt steeds smaller en enger om overal doorheen te komen, maar het lukt onze fietsers bewonderenswaardig. We beëindigen de rally bij de grote Moskee, waar we helaas niet in kunnen, omdat de "Isha" (het gebed aan het einde van de middag) al aan de gang is.

De bus wurmt zich vervolgens een weg door de auto-onderdelen markt van Delhi. Hier kan onze Venlose autosloper H. Heijnen nog iets leren. Als laatste gaan we naar Rajghat: Samahdi

van Mahatma Gandhi, het gedenkteken voor de vermoorde Mahatma. Het is geen graf, omdat zijn as volgens zijn wens en volgens Hindu gebruiken, verstrooid is over het water.

Het is een lange dag geweest, die we in het hotel prettig afgesloten hebben met een gezamenlijke maaltijd en veel herinneringen uit de oude doos.
Morgen wacht ons een nog grotere graftombe en wereldwonder te wachten : de Taj Mahal.
We moeten om 05:15 uur al vertrekken, dus iedereen vroeg naar bed !!!!!

Zondag : 03 juni

Agra : de Taj Mahal .

Beste Karma,

Vandaag alweer onze laatste dag in New Delhi. We moesten vroeg uit te veren (4.45 uur). Op het programma stond een bezoek aan een van de zeven moderne zeven wereldwonderen: de Taj Mahal. Dit monument is gebouwd in opdracht van de Mogol keizer Sjah Jahan, ter nagedachtenis aan zijn overleden vrouw Mumtaz Mahal. De bouw van de graftombe nam ruim 22 jaar !!!! in beslag. De Taj Mahal maakt deel uit van een groter in een symmetrische vorm aangelegd gebouwencomplex.

Op het station was het reeds een drukte van belang. Overal zaten of lagen mensen te wachten op hun trein van bestemming. Op deskundige wijze werden wij door onze begeleider van het reisbureau naar het juiste perron geloodst. Het was nog even wachten en toen kon de reis naar Agra beginnen.

We zaten eerste klas, in een ruime en goed gekoelde coupé. De jongens konden even een dutje doen ter voorbereiding op een nieuwe dag van bezienswaardigheden in de bakoven van Agra.

Het landschap dat we doorkruiste bood een wat troosteloze en rommelige aanblik. Hier en daar kampeerden mensen in een provisorisch tentenkamp langs de spoorlijn. Een passerende trein gaf ons een blik op het feit dat je ook op een wat minder comfortabele wijze je kunt verplaatsen : in een overvolle wagon waarbij je nog net niet op het dak moet plaatsnemen. Stipt op tijd arriveerden wij in Agra. Hier werden we netjes opgevangen en konden we ons even opfrissen in een plaatselijk hotel. Het moment suprême was aangebroken. Het bezoek aan de Taj Mahal stond als eerste op ons programma . In een electro-bus werden we naar de plek van bestemming gebracht. Vervoermiddelen die gebruik maken van fossiele brandstoffen zijn hier niet toegestaan. De uitlaatgassen zouden mogelijk schade kunnen toebrengen aan de Taj Mahal.

Uiteindelijk konden we het monument in zijn volle glorie aanschouwen. Glinsterend in de zon lag daar de magnifieke en geheel uit marmer opgetrokken graftombe. Een herinnering aan liefde van Sjah Jahan voor zijn vrouw Mumtaz Mahal.

Tijdens de Britse bezetting is de Taj Mahal maar ter nauwer nood ontsnapt aan een ernstige vorm van verminking. Het voornemen was om het monument te strippen. Gelukkig heeft een slechte prijs voor marmer een en ander voorkomen.

Na een uitgebreide bezichtiging aan de Taj Mahal brachten we een kort bezoek aan een plaatselijke handschrift shop. Hier werden we ingewijd in de geheimen van marmerbewerking, reeds toegepast in de tijd van de bouw van de Taj Mahal. Inmiddels was het al middag en tijd de inwendige mens te versterken. Dit was wel nodig gezien het dalende vocht en energiegehalte. Nadat onze accu's weer waren opgeladen waren we klaar voor de volgende bezienswaardigheid: fort Agra.

Dit fort is gebouwd in 1556 door Akbar, de derde keizer uit de Mogol dynastie. Het fort bestrijkt een uitgebreid gebied. Het complex was dan ook veeleer een plaats voor te wonen en te werken dan een vestigingswerk. Het fort is door de latere heersers verder uitgebreid. Zo heeft Sjah Jahan het complex verfraaid met een prachtig uit marmer opgetrokken paleis.

Na een uitgebreide rondgang door het fort vertrokken we richting het ons bekende hotel om onze verhitte lichamen af te koelen. Wat wil je met 45 graden in de schaduw. Hoeveel kan een mens verdragen. Maar goed dat wij jongens in zo'n goede "shape" zijn.

Aan het begin van de avond werd het tijd voor onze terugreis. Vanuit het station van Agra werden we, na een dik uur vertraging, uitgezwaaid door de plaatselijke rattenkolonie die in grote geraken bivakkeerden tussen de spoorrails. Hiermee kwam een einde aan een mooie en bloedhete dag in Agra en een eind aan ons verblijf in India. Ons rest nog slechts nog een ding: koffers inpakken en op weg naar huis.

Met dit blog is dan ook een einde gekomen aan onze reis en zoektocht naar het geluk. Een indrukwekkende reis goed voor vele sterke, avondvullende verhalen.

Wij hopen dat jullie de afgelopen weken hebben genoten van onze belevenissen in Nepal, India maar vooral Bhutan, het land van de donderende draak en het bruto nationaal geluk. Morgenavond zijn we weer terug in Nederland en kunnen we onze partners en kinderen weer in de armen sluiten. Geluk ligt vaak waar je het niet verwacht, vlak onder je neus.

[Bhutan was zo !!!!!!](#)

Ut gelök is (weer) thoês !!!!!

Wij sluiten graag af met de woorden passend bij een vriendengroep die al 33 jaar er samen op uit trekt:

“WE NEVER WALK ALONE”